

Sportos kirándulás a Velencei-tónál

Május 18.-án a forró csütörtöki napon elindultunk a várva várt utolsó közös osztálykirándulásunkra, a Velencei-tóhoz. Már az oda út nagyon vidáman telt. A busz zengett gyönyörű énekhangunktól. Amint a tóhoz értünk elhallgattunk és csodáltk a tájat. Igencsak sportosra vettük a figurát, ezt igazolja az is, hogy amint megérkeztünk már egy sárkányhajóban eveztünk. Ezután kissé vizesen mentünk a bicikli kölcsönzőbe, ahonnan aztán elindultunk a Velencei-tó körre. Mivel négyen közülünk két tandembicikkel indultak útnak, melynek irányításában nem volt nagy tapasztalatuk már az út elején történ egy kis incidens, melyen mindenki nevetett (az animátoraink kevésbé) és egy legyintéssel meg egy „Nem is ti lennétek” szöveggel el intéztük az egészet és a hiba kijavítása után indultunk tovább. A kisebb megállók ellenére nagyon elfáradtunk, de a kör végén felderült az arcunk, amikor megláttuk a bicikli kölcsönzőt ahonnan indultunk. Ezután egy soft-csúzlizáson vettünk részt, amit mindenki nagyon élvezett. Amikor végeztünk elindultunk KicBike-al a velencei plázusra, amely annyira szép volt, hogy mi azóta is csak „Miami beachként” emlegetjük. A napot egy szabaduló szobával zártuk, mely során jobban megismerhettük (volna) az egyiptomi fáraókat. Másnap fáradtan ébredtünk és a reggeli után indultunk egy klassz csapatépítő foglalkozásra mely során érdekes ügyességi játékokat kellett kiviteleznünk. Ennek keretein belül az óriáscsúzlit is kipróbálhattuk. Ezután elindultunk a katonai csapatszállító teherautóval Pákozdra, ahol egy múltfűrkészős játékon vettünk részt. Majd a csapatszállító teherautóval és a minket szállító vidám sofőrrel vissza indultunk Gárdonyba, ahol a Piramis Hotelbe (a szállásunkon) megebédeltünk. Etkövetően a buszra ültünk, vetettünk egy utolsó pillantást a Velencei-tóra és elindultunk a moziba, ahol a Kincsem című magyar filmet néztük meg. Akik velünk egy helyre és egy időbe vették meg jegyüket, hát azoknak finoman szólva nem volt túl nyugalmas órája, bármennyire is arra számítottak. Mindenesetre mi nagyon élveztük a filmet, a végén néhányunknak még könnycsepp is szökött a szemébe. Ezek után szomorúan konstatáltuk, hogy vége az utolsó közös kirándulásunknak, melyre mindig boldogan fogunk visszaemlékezni és sosem fogjuk felejteni ezt az igencsak mozgalmas két napot.

Komenda Virág

8/a tanuló